

nøje Udtrykkene, men Meningen var i alt Fald den — en meget ringe finantstiel Betydning. Dette kan jeg ikke erkjende. Det er ganske sikkert, at naar man tager det som en Bevilling af 6 eller 7 Tusinde og nogle faa Hundrede Rigsdaler, saa er denne Sum ikke saa stor, men man skal erindre, hvad der ganske naturligt maa følge af dette Forslags Vedtagelse, og det er, at naar vi faae andre Lønningslove til Behandling her, vilde de samme Grunde, som man har fremført til Støtte for Obersternes Lønning, blive anførte til Støtte for de tilsvarende Embedsmænds Lønning i disse andre Embedsclasser; at denne lille Bevilling af 6 à 7,000 Rd. saaledes nødvendigviis i alle andre Grene af Statsstyrelsen vil drage lignende Bevillinger efter sig, og Betsøbet altsaa vil blive meget større end de 6 à 7,000 Rd., som der her er Tale om. Der er saa meget mindre Grund til at gaae ind paa denne Bevilling, som det tidt nok er blevet oplyst her i Salen, at det, som Folkethinget sidst har vedtaget betræffende dette Punkt, i Virkeligheden er Mere, end hvad Ministeren fra Først af har forlangt, og da man nu fra mine ærebe Modstanderes Side saa meget strengt holder paa, at det strider imod god constitutionel Skik at gaae ud over, hvad Ministeren forlanger, saa forekommer det mig, at der virkelig ogsaa af denne Grund er Anledning til at sætte sig imod dette Forslag. — Der er ogsaa i § 32 af Fælledubvalget foretaget nogle Ændringer i de Betsøb, som blive at afforte Soldaterne, naar de faae Middagsspisning eller fuld Koft leveret. Stjøndt dette er et Punkt, som der aldeles ikke har været Uenighed om i de to Thing ved de sidste Afgjørelser af Sagen, har Udvalgets Mindretal dog ikke troet at burde modsætte sig de Forandringer i Paragraphen, som Fleertallet har ønsket. Vi ere nemlig af den Mening, at der meget godt i et Fælledubvalg kan optages til Drøftelse saadanne Punkter, hvorom Thingene have været fuldstændigt enige, og det er hovedsagelig kun for at faae dette slaaet fast, at jeg har været med til at gaae ind paa de Ændringer, som her ere foreslaaede, hvilke jeg tilmed maa ansee for i og for sig naturlige. — Jeg har imidlertid høvt nogen Betænkelighed

ved at gaae ind paa Paragraphen i dens Heelhed, saaledes som den foreligger, idet det for mig har noget Misligt ved sig, at det bliver slaaet fast, at der skal kunne, ved umiddelbar militair Foranstaltning, leveres Middagsbespisning eller fuld Koft til Underclasserne. Jeg maa navnlig forstaae Paragraphens Ord saaledes, som om Underclasserne i Tilfælde af, at man fra Krigsbestyrelsens Side vil levere dem Naturalier eller Koft, da ere pligtige til at modtage det og derfor at lide en Afkortning i deres Lønning. Jeg veed ikke, hvorledes den ærebe Minister opfatter sin Stilling til dette Punkt, men det vilde være mig overordentlig kjært, om han vilde udtale den Anskuelse, at disse Ord kunne fortolkes saaledes, og at han navnlig for sit Vedkommende vil fortolke dem saaledes, at der gives Soldaterne frit Valg imellem enten at modtage den Koft, der bliver dem leveret tillavet, eller at modtage Lønningen. Naar der leveres dem Naturalforpleining, har jeg ikke det Mindste imod, at det bliver dem paatvunget at modtage den; thi min Erfaring fra forrige Krig er i det Hele taget den, at det, som leveres som Naturalforpleining, er upaaflageligt og i alle Maader tilfredsstillende, men derimod har jeg ikke den samme Erfaring angaaende, hvad der leveres dem fra Marktederierne, og det vilde i mine Dine være beklageligt, om en Forøgelse af Soldaternes Lønning i Virkeligheden skulde gaae tabt derved, at de bleve tvungne til at modtage Mad til en vis bestemt Betaling, naar Maden var saadan, at de ikke vare tjente med den eller sølte sig tilfredsstillende ved den. Smidlertid, hvorledes end den ærebe Ministers Stilling er til dette Spørgsmaal, føler jeg mig overbevist om, at han efter sin hele Stilling og sine samtlige Udtalelser i denne Retning vil, selv om det kunde være nødvendigt at levere Soldaterne Koft, lade det være sig magtpaaliggende, at denne Koft bliver leveret i en saa forsvaerlig og god Stand, som Omstændighederne tillade det. Jeg skal derfor ikke have videre Betænkelighed ved at gaae ind paa de Ændringer i § 32, som af Fleertallet ere foreslaaede.

H. C. Nyholm: Naar jeg har tiltraadt Fleertallets Indstilling i denne Sag, er